

[Finansministeren.]

Ting. Man kan under disse Omstændigheder slet ikke vente, at en Finanslov i særlig høj Grad kommer til at ligne det endelige Billede af Statens Finanser.

Aarsagerne til de store Udgiftsforøgelser er hovedsagelig at finde i visse Lovforanstaltninger, og jeg skal nævne de to vigtigste, nemlig den nye Lønningslov, Tjenestemandsløven af 1946, der direkte koster godt 60 Mill. Kr. aarligt, men som indirekte vil medføre adskillige Udgifter derudover, og dernæst Landbrugsordningerne, der gennemførtes i August Maaned 1946, og som ogsaa betød betydelige Udgifter.

Til Gengæld er visse andre Poster bedre end budgetteret, navnlig er Statsbanernes Regnskab meget bedre, end det var ifølge Finanslovsforslaget, det er over 50 Mill. Kr. forbedret. Paa den anden Side er der naturligvis en Række Poster, der er blevet større som Følge af Bevillinger i Finansaarets Løb. Den store Indtægtsforøgelse skyldes dels, at Skatterne, og ikke mindst de indirekte Afgifter, har indbragt mere end budgetteret paa Grund af Indkomstens Stigning og stadig Indførsel af Varer. Men det skyldes ogsaa, at der i Forbindelse med de Udgiftslove, jeg har talt om, blev gennemført tilsvarende Indtægtslove, idet vi fik vedtaget en Række Skatter og Afgifter i Maj 1946 i Forbindelse med Tjenestemandsløven og visse andre Udgiftslove, og senere en Række nye Afgifter i August Maaned 1946 i Forbindelse med de nye Landbrugsordninger. Der blev herved lagt det Princip, som siden er fulgt, at naar der gennemføres nye, væsentlige Udgifter, maa der under de nuværende økonomiske Forhold samtidig gennemføres nye, tilsvarende Indtægtsforøgelser.

Tager man Finansloven og Tillægsbevillingsloven tilsammen, saaledes som de tager sig ud efter det her fremlagte Forslag, er der Indtægter paa 1863 Mill. Kr. og Udgifter paa 1859 Mill. Kr. og derved et formelt Overskud paa 4 Mill. Kr. Jeg gør imidlertid udtrykkeligt opmærksom paa, at det Billede af Statens Finanser, man herigennem faar, kun er af formel Karakter. Det er jo en kendt Sag, at vi i de sidste Aar, navnlig det sidste Aar, er kommet ind paa den Praksis at føre en Del Udgifter af ekstraordinær Karakter paa § 26, paa Kapitalregnskabet; det drejer sig om det, man kunde kalde Krigsafviklings-

udgifter, altsaa Udgifter til Afvikling af de særlige Krigsforhold, den tyske Besættelse o. s. v. Den største Del af disse Udgifter er Udgiften til tyske Flygtninge, men der har jo været mange andre, som jeg tidligere har omtalt. Det vil altsaa sige, at der findes en Del Udgifter, som ikke er medtaget i det Billede af Driftsregnskabet, jeg her har givet. Paa den anden Side har man ogsaa kunnet anvende en Del af Indtægterne til Afskrivning paa disse Krigsafviklingsudgifter, og det er lykkedes for første Gang i Finansaaret 1946-47 at faa et betydeligt Beløb til overs til dette Formaal.

Jeg skal kort rekapitulere disse ekstraordinære Indtægter derhen, at der i Finansaaret 1946-47, saaledes som det ser ud efter Tillægsbevillingslovsforslaget, er Udgifter af Krigsafviklingskarakter paa 318 Mill. Kr. Disse 318 Mill. Kr. er altsaa ikke medregnet i det Tal paa Udgifterne paa 1859 Mill. Kr., som jeg nævnte før. Til Gengæld findes der under Udgifterne en Post, der hedder Afskrivning paa disse Krigsafviklingsudgifter, og den er paa 275 Mill. Kr. efter Tillægsbevillingslovsforslaget. Det vil da sige følgende: Det er i Aaret 1946-47 lykkedes for det første at dække de ordinære Driftsudgifter med de løbende Indtægter, og dernæst af Krigsafviklingsudgifterne, som udgjorde 318 Mill. Kr., i samme Finansaar at dække 275 Mill. Kr.

Det reelle Billede bliver da dette, at der af udekkede Krigsafviklingsudgifter i Finansaaret 1946-47 har været ca. 40 Mill. Kr., for at tage et rundt Tal. Naar man tager i Betragtning, at den samlede Balance paa Statens Driftsregnskab er en 1800—1900 Mill. Kr., maa der, naar der kun er udekkede Udgifter paa omkring 40 Mill. Kr., siges paa det nærmeste at være reel Dækning. Disse Krigsafviklingsudgifter havde man jo med Vilje hensat paa Kapitalregnskabet, for at de kunde dækkes, efterhaanden som de økonomiske Forhold gjorde det betimeligt. Med den store Købekraft, der har været i det sidste Aar, var det ønskeligt allerede i Finansaaret 1946-47 at dække en betydelig Del af dem, og det er altsaa ogsaa lykkedes paa det nærmeste at skaffe Dækning for dette Aars Vedkommende. Jeg kunde tilføje, at hvis man i Statsbudgettet havde indbefattet Regnskabet for den følelseskommune Udligningsfond, der i Realiteten nærmest er en Filial af Statskassen, vilde det samlede Billede — da Udlignings-